

Bratia a sestry,

keď príde do života človeka niečo zlé a trvá to dlhšie obdobie, môže sa stať, že človek zahorkne. Všetko vidí v zlom svetle. To negatívne akoby pohltilo aj to dobré. Človek, ktorý sa nachádza v takomto rozpoložení, je skeptický a nedúfa, že by ešte mohol niekedy prežívať aj radosť.

Vidíme to aj v živote Noémi. Po mnohých rokoch a ťažkých životných ranách sa spolu s Rút vracia do Betlehema. Prichádzajú v čase žatvy, teda v období, keď tam bol dostatok jedla. Betlehem je názov, ktorý sa skladá z dvoch hebrejských slov. „Bet“ je dom a „lehem“ znamená chlieb. Betlehem v doslovnom preklade znamená „Dom chleba“, avšak nie vždy to bola pravda. Pred desiatimi rokmi odišla Noémi spolu so svojou rodinou z toho istého Betlehema kvôli hladu. V Betleheme a po celom okolí vtedy zavládol hladomor. Môžeme predpokladať, že to bol Boží trest za ľudskú neposlušnosť. Z domu chleba sa stal dom hladu. Keď vchádzame do budovy, na ktorej je napísané Potraviny, tak čakáme, že vo vnútri nájdeme potraviny. Keď ľudia prichádzali do Betlehema, tak si uvedomovali, čo znamená názov mesta a možno čakali, že tam budú od hladu uchránení. Možno brali ako samozrejmú to, že tam bude jedla vždy dostatok.

Pre nás to môže byť príležitosť uvažovať nad tým, čo všetko máme a považujeme to za samozrejmú. Nie každý rok je síce úroda rovnaká, ale určite nehladujeme. Pán Boh nám dáva každý deň potravu, o ktorú ho prosíme, keď voláme „chlieb náš každodenný daj nám dnes“. Máme kde bývať, máme si čo obliecť, a to sú veci, ktoré už možno pokladáme za samozrejme. Na základe dnešného biblického textu si môžeme uvedomovať, že to, čo máme, si máme vážiť a ďakovať za to Pánu Bohu. Aj to, čo je pre nás bežné, nemusí byť. V dome chleba nebol chlieb. Môže nastať doba, keď nebudeme mať dostatok toho, čo pre život potrebujeme. Ďakujme Pánu Bohu za to, čo máme a pamätajme na to, že bez Boha by sme nemali nič.

Ďalej v dnešnom texte nachádzame aj povzbudenie. V Betleheme zavládol hlad, ale nie navždy. Po určitom období Boh ukončil obdobie hladu. Polia znovu priniesli úrodu a názov mesta bol opäť výstižný. Boh nielen trestá, ale aj dáva milosť. Božia milosť ďaleko presahuje Jeho trestanie. V druhom Božom prikázaní je napísané, že Boh trestá do tretieho a štvrtého pokolenia a dáva milosť tisícom. Na jednej strane sú čísla tri a štyri a na druhej číslo tisíc. Božie milosrdenstvo nie je iba také veľké, ako tisícka presahuje trojku. Pretože v Starej zmluve bolo číslo tisíc najväčšie mysliteľné číslo. Možno ste si pri čítaní Starého zákona všimli, že tam nikdy nie sú použité čísla ako milión. Ak chcel pisateľ Starého zákona vyjadriť väčšie číslo ako tisíc, tak to vždy urobil iba pomocou tisícky. Keď je o Bohu napísané, že preukazuje milosť tisícom, tak to nie je číselné vyjadrenie, ale je nám tak ukázaná nesmierna veľkosť Božej lásky a milosti.

Hladomor nebola jediná zlá vec v Noéminom živote. Keď Noémi z Betlehema odchádzala, išiel s ňou aj jej manžel a dvaja synovia. V cudzine celá jej rodina zomrela. V Noéminom živote sa stalo veľa smutných vecí. Noémi sama hovorí, že Všemohúci na ňu uviedol nešťastie. Pre nešťastie je v pôvodnom texte použité slovo, ktoré by sa dalo presnejšie preložiť ako „zlo“. Noémi hovorí, že Boh koná v jej živote iba to, čo je zlé.

To nie je všetko. Ďalej hovorí, že Boh ju ponížil, že ju vrátil prázdnu, že jej spôsobil mnoho trpkosti. Noémi sa uzavrela do smútku a beznádeje. Nemá nádej, preto si aj chce zmeniť meno. Prežila veľa trpkých vecí, a preto sa chce volať Mára, čo znamená trká. Domnieva sa, že toto meno bude lepšie vystihovať jej život. Hoci si Noémi myslí, že v jej živote sa už nestane nič dobré, tak zo záveru knihy Rút sa dozvedáme, že to nie je pravda. S Noémi zostala jej nevesta Rút, ktorá sa v Betleheme vydala za bohatého statkára a mali spolu syna. Noémi, ktorá si myslela, že zomrie bez potomka, má vnuka, ktorý je predkom slávneho kráľa Dávida a čo je dôležitejšie tiež nášho Pána Ježiša Krista. Keď si myslíme, že v našom živote sa dejú iba zlé veci a nemáme nádej, spomeňme si na Noémi.

Môžeme povedať, že jej návrat do Betlehema je začiatkom nových pekných udalostí. Tam, kde bola smrť, beznádej a zúfalstvo, priniesol Hospodin život, nádej a radosť. Božie konanie je nevystihnuteľné. Hoci nie vždy rozumieme tomu, čo Pán Boh v našich životoch koná, vždy môžeme veriť, že aj v tých ťažkých časoch sa o nás Boh postará.

Príchod do Betlehema bol v Noéminom živote novým začiatkom niečoho dobrého. To, čo sa stalo v Betleheme o niekoľko storočí neskôr bolo začiatkom niečoho nového a dobrého pre celý svet. V Betleheme sa narodil Ježiš Kristus. Je to zlomová udalosť, ktorá sa odrazila aj na tom, že celé dejiny delíme na obdobie pred Kristom a po Kristovi. Z toho malého mestečka vyšla spása pre celý svet. Tam, kde prišla zúfalá a utrápená Noémi, sa stalo to, čo prinieslo radosť celému svetu. Boh koná dielo spasenia. Aj v našich životoch sa môžu diať zlé veci. Aj my, tak ako Noémi, môžeme prechádzať smutným obdobím. V takých chvíľach si môžeme čítať aj slová, ktoré sú základom dnešnej kázne. Môžu byť pre nás povzbudením, že Boh sa zaujíma o tých, ktorí sa trápia. Boh na počiatku nielen stvoril človeka, ale aj bol s človekom. Boh je tiež s nami. Je s nami v každej chvíli, či sa máme dobre alebo zle.

Boh nás neopúšťa. Nie je náladový, neunaví sa, nikdy nie je zaneprázdnený. Boh nám dal samého seba, a tak nám ukázal veľkosť svojej lásky. Iba Boh a Jeho slovo je večné. Všetko ostatné je neisté a pomíjateľné. Spoliehajme sa na Boha v každom čase a nezabúdajme, že všetko, čo máme, pochádza z Božej ruky. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Evanjeliu podľa Matúša v 17. k.:

„Preto čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, čiňte im aj vy...!“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Duchu Svätého so všetkými vami. Amen.